

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 13.

Trettende Session.

Sde Møde.

Onsdagen den 16de October Kl. 2.

(Forsæt.)

F. Nielsen (fors.): Man har sagt og med Rette, at Flytningen ikke gjøres meget mere vanskelig ved denne Lov end under den nærværende Tilstand; men jeg vilde ansee det for rigtigt, at der blev indført en Bestemmelse om, at ved Flytning mistedes det sidst opnaaede Trin af Alderstillæg, saaledes at det først indtrådte igjen efter 5 Aars Forløb i det nye Kald; dette vilde have til Følge, at da der paa hvert Trin gives 50 Tønder Byg efter Capitelstarten eller omtrent 250 Rd., og da Forskjellen imellem enhver Klasse og den nærmestliggende er 200 Rd., saa vilde den Præst, der flyttede for Indtægtens Skyld, ikke have nogen Fordeel deraf, naar han ikke var bleven saa længe i det forrige Kald, at han ifølge sin Anciennet kunde springe en heel Klasse over. Derved vilde Forslyttelserne formindskes, og det end hyderligere, naar der ved det saaledes Bespærede kunde gives et nyt Alderstillæg efter 20—25 Aar. Der blev da maastee Mange, som bleve i deres Kald for steds. Jeg troer forresten ikke, at man altfor meget bør vanskeliggjøre Flytningerne; thi det kan ofte være gavnligt baade for Præsterne og Menighederne, at der gjøres en ny Begyndelse, at Præsten begynder paa et nyt Sted, hvor han mulig kan undgaae de Misgreb, som paa det gamle maatte have bragt ham i en slem Stilling, at Menighederne høre en ny Nøst, naar de ere bleven altfor vant til den gamle, saa vant, at de

maastee ere nedfunkne til Sløvhed. Man bør derfor ikke gjøre Flytningen altfor vanskelig, men bringe det dertil, at der ikke flyttes saa tidt ene for Fordelens Skyld. Paa Grund af Alt, hvad jeg her har anført, tør jeg ikke erklære mig for en Modstander af Lovudkastet, men vil, dersom nogle af de vigtigste Tvivl, jeg har reist derimod, kunne høves, være villig til at understøtte det. Dog deler jeg den Mening med de to foregaaende ærede Talere, at det vilde være gavnligt, om det fœiede sig saaledes, at Lovudkastet vel kom til Behandling, om muligt i begge Thing, men at det, fordi det kom til at mangle endelig Vedtagelse, blev hvilende en Sommer over; thi saa vilde alle Præster kunne komme med deres Bemærkninger om de Feil, der kunde være i Bisterne, og saa vilde de geistlige Øvrigheder og tillige det høie Ministerium paa det Nøieste kunne revidere disse Bister. Der kunde da tillige haade hos Præster og Menigheder danne sig en fast Mening om, hvorvidt et Lovudkast som nærværende vilde være gavnligt eller skadeligt. Det er en særdeles vigtig og gennemgribende Sag, her foreligger, og derfor bør den særdeles nøie overveies.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det forekommer mig, at den Bestemmelse, som findes i Udkastets § 10, hvorefter denne Lov skal underkastes en Revision inden Udgangen af Aaret 1864, er bleven overseet under Discussionen. Det er jo ved denne Bestemmelse ogsaa fra Regeringens Side tilkjendegivet, at man just ikke anseer Resultaterne, som de her foreligger, for at være de absolut rigtige, at det gjerne kan